

- ii) oparł się na swoim orzecznictwie, które jest błędne, a w każdym razie nie ma zastosowania do sprawy;
- iii) wyciągnął błędny pod względem prawny wniosek z braku w umowie o wystąpieniu postanowień dotyczących wniesionych przed końcem okresu przejściowego sprzeciwów od zgłoszeń unijnych znaków towarowych do rejestracji;
- iv) nie uwzględnił orzecznictwa Trybunału dotyczącego różnicy między postępowaniem o stwierdzenie naruszenia a postępowaniem administracyjnym / rejestracyjnym, a w konsekwencji błędnie orzekł, że:
 - a) istniała kolizja między zgłoszeniem zaskarżonego unijnego znaku towarowego a wcześniejszymi brytyjskimi prawami w okresie od tego zgłoszenia do końca okresu przejściowego;
 - b) skarżąca w pierwszej instancji miała po upływie okresu przejściowego interes prawny w tym, aby jej sprzeciw został uwzględniony,
- v) zlekceważył wolę prawodawcy unijnego i zasadę terytorialności praw własności intelektualnej, gdy orzekł, iż ewentualne przekształcenie zgłoszenia spornego unijnego znaku towarowego w krajowy znak towarowy, którego zakres ochrony byłby identyczny co zakres ochrony tego zgłoszenia w razie rejestracji, był bez znaczenia dla:
 - a) interesu skarżącej w pierwszej instancji w uwzględnieniu sprzeciwu; i
 - b) istnienia kolizji między wcześniejszymi brytyjskimi prawami a spornym zgłoszeniem unijnego znaku towarowego;
- vi) nie oddał pełnej wagi brzmienia, to jest gramatyki i składni, przepisu art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, kontekstu zasad 19 ust. 2 lit. d) i 20 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95 dotyczących faktów, dowodów i uwag przedstawionych na poparcie wcześniejszych praw⁽¹⁾, kontekstu art. 42 rozporządzenia nr 207/2009 dotyczącego ochrony przez używanie oraz, w szczególności, celów art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, a także podstawowego założenia postępowania w sprawie sprzeciwu, jakim jest ochrona interesów właścicieli wcześniejszych praw poprzez ochronę podstawowej funkcji tych praw przed kolizjami z późniejszymi unijnymi znakami towarowymi w razie zarejestrowania tych ostatnich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 2020, L 29, s. 7, zwana dalej „umową o wystąpieniu”).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995, L 303, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 22 września 2022 r. – AH**

(Sprawa C-608/22)

(2023/C 15/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: AH

Zaskarżony organ: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (BFA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kumulację środków podejmowanych, wspieranych lub tolerowanych w państwie przez podmiot sprawujący de facto władzę rządową i polegających w szczególności na tym, że kobiety
- są objęte zakazem udziału w sprawowaniu urzędów politycznych i w politycznych procesach decyzyjnych;
 - nie mają dostępu do środków prawnych, aby móc uzyskać ochronę przed przemocą ze względu na płeć i przemocą domową;
 - są ogólnie narażone na małżeństwa przymusowe, chociaż zostały one zakazane przez podmiot sprawujący de facto władzę rządową, jednak nie zapewnia się kobietom skutecznej ochrony przed małżeństwami przymusowymi, a takie małżeństwa są niekiedy zawierane przy udziale osób piastujących de facto władzę państwową, które wiedzą, że chodzi o małżeństwo przymusowe;
 - nie mogą prowadzić działalności zawodowej lub mogą ją prowadzić w ograniczonym rozmiarze głównie w domu;
 - mają utrudniony dostęp do placówek służby zdrowia;
 - są objęte odmową dostępu do edukacji w całości lub w znacznym stopniu (na przykład dziewczętom zezwala się tylko na naukę w szkole podstawowej);
 - nie mogą przebywać lub poruszać się w miejscach publicznych bez towarzystwa mężczyzny (pozostającego w określonym związku rodzinnym), w każdym razie w przypadku przekroczenia pewnej odległości od miejsca zamieszkania;
 - muszą w miejscach publicznych całkowicie zakrywać swoje ciało i zasłaniać twarz;
 - nie mogą uprawiać sportu;

należy zaklasyfikować jako na tyle poważną w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) ⁽¹⁾, że oddziałuje ona na kobietę w sposób podobny do określonego w art. 9 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy?

- 2) Czy dla nadania statusu osoby uprawnionej do azylu wystarczy, że środki te oddziałują na kobietę w państwie pochodzenia jedynie ze względu na jej płeć, czy też dla oceny, czy środki te – rozpatrywane w ich kumulacji – oddziałują na kobietę w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/95/UE, konieczne jest zbadanie jej indywidualnej sytuacji?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 22 września 2022 r. – FN

(Sprawa C-609/22)

(2023/C 15/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: FN